

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petítor egyszer
9 kr., többszöri hárde-
tésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyiltör petítor 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmontelen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

Az ipartestületek alakítása tárgyában.

(Összefoglaló szöveg iparosaihoz.)

Az „Új ipartörvény“-ről szóló 1884. évi XVII. törvények, mint arról lapunk olvasó közönségének tudomása van, f. évi október hó 1-én lép életbe.

Nem érezzük magunkat feljogosítva egy, csak a közel múltban alkotott s gyakorlatilag még nem is érvényesített törvény felett egyszerűen pálcát törni, hanem habár az új-törvényben az iparos osztály jogos és méltányos igényei nézetünk szerint minden tekintetben érvényre nem is emelkedtek, mégis nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy az új ipartörvény minden tekintetben felül áll az „ipartörvény“-ről szóló 1872. évi VIII. törvényeknél.

Az új ipartörvény egyik legfontosabb alkotására az ipartestületekre akarjuk iparosaink figyelmét ez alkalommal felhívni.

A hazai iparosságnak évek hosszú során hangoztatott fő óhaja: az ipartestületek feltétlen létesítése törvényhozásilag nincs elrendelve, de ha tekintetbe vesszük ama körülményt, hogy mily befolyással bírnak emez ipartestületek a helyi és általános ipari viszonyok rendezésére és fejlesztésére: úgy épenséggel nem kételkedünk affelelt, hogy iparosaink saját jól felfogott érdekeik szem előtt tartásával a törvény szellemének megfelelőleg önként, saját akaratukból sietve tömörülnek az ipartestületek mielőbbi szervezése és teljes megalkotása iránt.

Az ipartestületek célja ugyanis a hivatkozott törvény értelmében az iparosok között a rendet és az egyetértést fentartani, az iparhatóságnak az iparosok között fentartandó rendre irányuló működését támogatni, az iparosok érdekeit előmozdítani s őket haladásra serkenteni.

Mindezek alapján az ipartestület gondoskodik, hogy az iparosok és segédek között rendezett viszonyok álljanak fenn, hogy a tanoncok ügye rendezzessék, hogy az iparosok és a tanoncok vagy a segédek között felmerülő surlódások és vitás kérdések elintézésére békéltető működés biztosíttassék, hogy segélypénztár akként létesüljenek, hogy az iparosok anyagi érdekeit szövetkezetek alakítása által előmozdítsa, hogy a hatóságokat az ipari ügy tekintetében kellőleg tájékoztassa.

Az ipartestületeknek a törvény által körvonalozott eme feladataik oly tág értelműek, hogy minden, a törvénybe nem ütköző s az iparosok érdekeit elősegítő alkotás feladatai körébe vonható így p. o. a békéltető bizottság, tanonciskolák, szövetkezetek létesítése, a segédek erkölcsi és nevelési képzésének előmozdítását célzó ugynevezett legény egyletek alkotása, munka- és szakkiallítások rendezése, hitelegyletek alkotása, ösztöndíjak alapítása.

Mindezen elősorolt intézkedések fényesen igazolják, hogy az ipartestületek alakítása mily hathatós eszközül szolgál iparosaink érdekeinek előmozdítására, más részt az igazi testületi szellem megerősítésére és fentartására.

Belátták ezt iparosaink maguk is még a törvény életbe léptetése előtt, azért is az országgyűléshez a kormány által beterjesztett javaslat egyes pontjainak megváltoztatása tárgyában hazánk számos ipartársulata részéről beterjesztett kérvények mindegyike fennen hangoztatta a kötelező ipartestületek létesítésének törvényhozási uton való kimondását.

Az iparosok ezen közóhaja ugyan nem valószínűleg törvényhozásilag, de hogy tényleg létesüljön, egyedül és kizárólag maguktól az iparosoktól függ.

Ugyanis a törvény 122. §-a értelmében törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsesal bíró városokban, továbbá oly községekben, melyekben a képzéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosok száma legalább százra megy, a képzéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosok kétharmadának kiváratára az illetékes ipar- és kereskedelmi kamara meghallgatásával és a törvényhatóság hozzájárulásával az iparhatóság által ipartestületek alakítandók.

Amely községekben pedig száznál kevesebb ily iparos van, ott az iparosok kiváratára az ipar- és kereskedelmi kamara véleménye alapján a törvényhatóság hozzájárulásával a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter esetéről esetre megengedheti az ipartestület alakítását.

Az ipartestületek megalkotása — amint a törvény idézett szakasza mutatja — egyedül maguktól az iparosoktól függ. Meg kell teremteni a kétharmad többséget, úgy az ipartestület alakítása kimaradhatlan.

Belátjuk azt, hogy ép a képzéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosok kétharmad részének megnyerése kissé terhes feladat. Egy részt, mert sokan vannak, akik ily mozgalmaktól magukat távol szeretik tartani, vannak kik semmi, bár saját javukat célzó újításnak nem barátjai, lesznek, kik egészen semleges szerepet visznek azt hangoztatva mellesleg, hogy ők beleegeznek mindenbe, pedig ez magában véve nem hogy haszonnal nem jár, de sőt az ügy ártalmára szolgál, mert mint a törvény tárgyalásakor a főrendiházban maga az illető szakminiszter által tett felszólalásból kiderül, amely iparosok az ipartestületek alakítása iránt egyáltalában nem nyilatkoznak, úgy azok közé fogunk számíttatni, akik az ipartestület megalakítását nem kívánják.

Hatalmas ellenzésre fog találni az ipartestület szervezése a már létező ipartársulatok részéről, feltétlenül kétségkívül ez ideig szerzett vagyoniukat. Azomban e bajon is segített maga a törvény, mely kimondja, hogy ha oly szakipartársulat olvad egy általános ipartestületbe, melynek külön célokra rendelt vagyona van, az a testület által az illető külön iparágat üzők céljaira külön kezelendő. — Nem kell tehát e részben semmitől sem tartaniok a már létező szakipartársulatoknak, mert ezek vagyona a testület vagyontól teljesen el lesz választva és külön lesz kezelve.

Hogy miként lehetne az ipartestületek alakítására megkivárató többséget biztosítani, e tekintetben melegen ajánljuk Ráth Károlynak, az iparügy terén kiváló szakférfiúnak véleménye alapján a következőket:

Értekezzenek mielőbb az ipartársulatok bizalmi férfiai oly iparos-gyűlés egybehívása tárgyában, melynek célja az illető városbeli qualificatiohoz kötött mesterséggel foglalkozókat az ipartestületek szervezete és hatásköre iránt alaposan felvilágosítani és egy központi szervező bizottságot alakítani. Ezen központi választmány álljon a bevonandó kézműiparágok bizalmi férfiból olyképen, hogy minden, képzéshez kötött mesterség legalább egy taggal legyen képviselve, míg minden további 20—25 szakmabeli önálló iparos után egy-egy további tagot lehetne beválasztani illetőleg az ipartársulat által kiküldetni.

Óhajtandó volna, hogy a nagygyűlés lehetőleg 4—6 hét alatt megtartatnék avégből, hogy a szervező bizottság a törvény életbe léptetéseig már kellő eredménnyel eljárasson kiküldetésében.

E vegyes szervező bizottság mindenekelőtt törzskönyvet készít, melybe iparágakként külön-külön lapon bejegyeztetnek és sorszámmal látatnak el a városbeli képzéssel bíró iparosok, amely névjegyzéknek pontos összeállítását — a későbbi hatósági összeírásig is — a bizalmi férfiak utján nehézséggel nem járhat. A központi bizottsági tagok csakhamar érintkezésbe lépnek szaktársaikkal és felvilágosítván őket az ipartestületi önkormányzati jogok hordereje iránt, aláíratnak velük külön, külön egy-egy, körülbelül ily tartalmú nyilatkozatot: „Alulírott ezennel nyilatkozatom, hogy óhajtom és közreműködni kívánok, miszerint X városban az 1884. évi XVII. t. c. 122. §-a értelmében ipartestület alakuljon. Kelt . . . N. N. mester. N. N. N. N. tanuk.“

Az ilyképp kiállított nyilatkozatok egybe-együtten és a törzskönyv utján nyilvántartatnak mindaddig, míg a törvény által előírt kétharmad többség feltétlenül biztosítottak nem mutatkozik.

Midőn jelen sorokban az előzetes eljárásra nézve némileg tájékoztatást nyújtani feladatunknak ismertük: nem mulaszthatjuk el újból meggyéni iparosait, főleg azon községeket, melyekben legalább száz iparos van, az ipartestületek mielőbbi megalkotására felhívni.

Saját ügyük előmozdítása kívánja ezt. Szakítsanak a múlt hagyományával, nyujtsanak egymásnak jobbot és egyesülten működjenek közre, hogy eme, kétségkívül üdvösnek ígérkező ipartestület kebelükben mielőbb létesüljön.

Zala-Egerszeg, 1884. július 22-én.

A városi képviselő testületnek a mai napon tartott, eléggé látogatott gyűlésén a vágóhidnak a közegészségügyi törvények értelmében eszközözendő új átalakítása iránti intézkedés és a városi kórház helyének végleges megállapítása képezte a főtárgyat.

A mult képviselő testületi gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után olvastatott Hajmáty Gyula helybeli építész úr által a vágóhidnak kövel való kirakatása és vízvezetékekkel való ellátása tárgyában beadott s a tekintetes kir. építész-ti hivatal által megvizsgált költségvetés, mely szerint a hidnak aláburkolása téglából szározan rakva, a hid burkolása kehlheimi 8 cm. vastag kölemezekkel portlandi cementtel rakva, egy bujható kanális, két fehérr kehlheim-asztal állvány nyal egy vízvezető nyomó készülék, két csap-, kő válú-, medence- és gummicővezetékkel — mindezen munkálatok összesen 834 frt 46 krba kerülnek.

A képviselő testület utasította az előjárásot, hogy a közigazgatási hatóságot még a mult képviselő testületi gyűlésen hozott, de ez ideig nem foganatosított végzés értelmében haladéktalanul keresse meg az iránt, hogy a vágóhidnál a viznek a Zala folyóba való bevezetése engedtesse meg, egyuttal felhatalmaztatott az előjárásot, hogy a bemutatott költségvetés alapján Hajmáty Gyula vállalkozó úrral a szerződést kösse meg s a helyreállításra szükséges összeget a közbirtokosságnak a takarékpénztárban elhelyezett pénzéből fedezze.

Mivel azon képviselői testületi határozatnak, hogy a háztulajdonosok a járdákat naponként öntöztessék és separtessék, s hogy a főutcák a város által naponként, a mellék utcák hetenként kétszer tisztogattassanak — teljesen elég nem tétetett, mert igen sok ház előtt az öntözést és seprést nem teljesítik, úgy szintén a város által a seprés sem teljesítetik a végzésnek megfelelőleg: ez okból a képviselő testület a városi előjárásot ezen végzés pontos és szigorú végrehajtására újból felhívja s amennyiben a két utkopró az utcák seprését nem foganatosíthatná, úgy a városi előjárás és cebra kellő számú napszámossal felfogadására feljogosíttatik. A járdák öntözését és seprését nem teljesítő háztulajdonosok ellen a legszigorubb eljárás foganatosítására lett az előjárás utasítva. Elég szégyen, hogy a képviselő testület ily határozatot kénytelen hozni s akad igen sok oly háztulajdonos, aki nem törődve saját érdekével sem, még e csekély fáradsággal járó munkát sem akarja teljesíteni.

A városi kórház helyiség áthelyezésének kereszttul vitelével megbízott bizottság részéről Kovács Károly úr

jelent, hogy a vásártér hét tulajdonostól összesen 5314 ⁰ terület vásárolható össze, melyből a vásártér megnagyobbítására 162 ⁰ terület leszámítva, maradna 5152 ⁰. Ennek felét véve 2576 ⁰-et a kórház fundusra, ez már 476 ⁰ öllel nagyobb lenne, mint a jelenlegi fehérképtői házhely. A fennmaradó másik fél 2576 ⁰ ölből két tulajdonos természetben kapná ki földjét s még az esetben is fennmaradna 900 ⁰ ölnél több, amit célszerű volna a kórház fundusához venni, hogy ha idővel nagyobbítani kellene, azt fennakadás nélkül lehessen megtenni. Ilykép a kórház fundusa a vásártér kerékszámával 3500 ⁰ öll lenne. Ezen hely megvételére áradhat a kórház jelenlegi 2100 ⁰ ölt tevő fundusának esetleges eladási árából, a mely három egyenlő részre osztva, három házhelyül volna eladandó. Emellett a vásártérre a pilótázási munkákat sem kellene, pince sem kerülne annyiba s így anyagi tekintetben nemhogy veszteség, de sőt nyereség lenne; végül figyelembe veendő, hogy közegészségügyi szempontból sokkal előnyösebb volna a vásártéri hely s ezáltal maga a város is csinosodnék. —

A képviselő testület az előterjesztés alapján meggyőződve arról, hogy a kórháznak a vásártérre való felépítése mind közegészségügyi szempontból, mind anyagi tekintetben sokkal kedvezőbb s a város tovább terjedhetésére nézve is előnyösebb, a városi tanácsot megbizta, hogy a kiküldött bizottsággal egyetértőleg az illető tulajdonosokkal a szerződést azonnal kösse meg, a két félnek — akik természetben kívánják földjüket — kielégítése után fennmaradó terület többletet a kórház fundusának nagyobbitására fordítsa s egyúttal a régi kórházteleknek nyilvános árlejtés útján való eladása iránt a szükséges intézkedéseket tegye meg, végül az új hely vétele, valamint a régi hely eladására nézve a megye törvényhatóságától a jóváhagyást a törvény értelmében kérje ki. —

Olvasottat a megye hatóságának a hátrálékos számadások beadatása iránt küldött rendelete. Mivel 1850—1862. évekről a számadások nincsenek meg, e hiányt az 1863. évektől kezdődő számadások megvizsgálata végett csak úgy véli a képviselő testület pótolni, hogy az 1850-től 1862. évig bezárólag volt bírákat a felelősség terhe alól felmentü, viszont a bírák vagy azok örököseitől nyilatkozatot kér ki a tekintetben, hogy a városban semminemű követelésük sincsen s e nyilatkozatok felterjesztendők, úgy az 1863. évtől kezdve a számadások, melyek közül a legújabb időről szóló esetleg meg nem vizsgált számadásokat illetőleg a számvizsgáló bizottság annak mielőbbi teljesítésére felkérte.

Városbíró úr előterjesztette, hogy a városi koresmák legközelebb árlejtés útján kiadattak 2567 frt 10 kron, mely eredményt a múlt évi 2273 frt 80 kr. árlejtési összeggel egybeazonosítva, ez évben a koresmák be beadása után 293 frt 30 krral több jövedelme lesz a városnak. A városi tanács által teljesített ezen árlejtést a képviselő testület jóváhagyta.

Végül a zala-megyei általános tanító testületnek t. évi augusztus hó 26- és 27. napján Keszthelyen tartandó évi közgyűlésére esetleg a városból elutazó helybeli tanítók utótlóságára a képviselő testület, tekintve az ez év folytán már ez ideig is felmerült rendkívüli nagymérvű kiadásokat, 30 frtot szavazott meg. —

Akasztás városunkban.

A zala-egerszegi kir. törvényszék f. hó 25-én reggeli 7 órakor hirdette ki gyilkosság büntette miatt vádolt Spingler János és társai büntügyében a m. kir. Curianak f. évi május hó 8-án kelt ítéletét, mely szerint Spingler János és Gmainics Erzsébet férj. Barát Pálné kétlaltali halálra, Skálitz Mátyás pedig életfogytiglan tartó fegyházra ítéltettek. Ugyancsak felolvastattat ő es. és kir. Felségének ezen ítéletre vezetett legfelsőbb elhatározása, mely szerint vádlottak ellen a törvényes igazságszolgáltatás rendes lefolyásának bekövetkezését megengedte.

Az ítélet kihirdetése után elnök felhívta vádlottakat, valjon az ítéletet megértették-e, mire Spingler János és Gmainics Erzsébet vádlottak igennel feleltek. Skálitz Mátyással az ítélet Matyasz István felesküdt törvényszéki tolmács által vend nyelven közöltették.

A harmadik bírósági ítélet foganatosítására július hó 26-ának reggeli 7 órája kiüzetet s az ítélet végrehajtására Somogy János törvényszéki bíró úr kiküldetett.

Végül Szeghő István elnök úr a helyzet komolyságához mért szavakban figyelmeztette vádlottakat, hogy miután számukra e földön többé kegyelem nincs, leszámolva teljesen a földi léttel, szálljanak önmagukba, forduljanak Istenhez, mint kinél egyedül van részükre irgalom, bánják meg szívükből, elkövetett nagy vétküket s fogadják lelkiük épülésére a földi létből hátralevő idejüket, hallgassák áhitattal az egyház férfiának vigasztaló s a nagy utra előkészítő szavait. —

A halálra ítélt két bűnös az ítélet kihirdetése után borzasztó helyzetüknek egész tudatában, teljesen megörve távozott a tereméből és külön külön cellába vezetettek, hol a rémes egy napot töltök. A lelki atyai tendőket Gmainics Erzsébet mellett Szabó Károly nyug. plebános és a helybeli fegyház lelkésze, Spingler János mellett pedig Simon István helyb. segédlelkész úr teljesítik. —

Magát a bűntényt a következőkben adjuk: Barát Pál volt lendvai cserhegyi lakos Zala-Egerszegben lopás büntette miatt 1½ évig fogva volt. Ezen idő alatt neje szül. Gmainics Erzsébet már 1882. év végén férje élete ellen törő eszme megalovosításával foglalkozott. Skálitz Mátyást Spingler János közbenjárásával 1883. év január hó elején feleségének fölfogadta, vele csakhamar belső szerelmi viszonyba lépett s férje élete ellen irányuló tervét, melybe Spingler János már előbb beavatva volt, vele közölte, neki jövőjére nézve hízogó

igéreteket tett, Spinglernek is anyagi haszonban való részesítéseket ígért s az iszonyú terv végrehajtására Spingler és Skálitz vele szövetkeztek.

Első megállapodásuk szerint Spingler és Skálitz február hó 10-én, midőn Barát Pál börtönbüntetésének kiállása után haza jön, elé akartak menni, hogy az uton megölik s ha esetleg Györfy Ignác, aki Barátnak alopásban bűnrészes volt s vele egy időre lett elítélve, szintén Baráttal jó együtt haza, azt is megölik, hogy őket fel ne fedezhesse. Később e tervvel felhagytak, mert nem tudták, a kiszabadulás napján jön-e meg Barát s mely uton jön haza.

Barát Pál február hó 11-én haza érkezett s neje kávék készített neki s a kávéba higanyt tett, de a férj ivás közben a higanyt észrevette, nejét ezért megfedette s kijelentette, hogy ezért Lendván a bíróságnak feljelenti.

Gmainics Erzsébet még azon este átment a közelben lakó Spinglerékhez, hol Skálitz is volt, elbeszélte a higanyos kávéval tett kísérlet sikertelenségét s egyúttal, hogy férje feladással fenyegette. Ekkor közösen elhatározták, hogy ha Barát elindul, Spingler és Skálitz utána mennek s az uton kivégzik. Ezt nem valósíthatták meg, mert Barát otthon maradt, amit Gmainics Erzsébet értésükre adott.

Február 12-én Barát elbocsátotta a szolgálathól Skálitst, aki azonban nem távozott el Cserhegyről, hanem 13-án Spinglernél tartózkodott, mely napon délelőtt Barát szolgálóját Spinglerhez küldte, hogy 5 frt tartozását fizesse meg. Gmainics Erzsébet pedig a szolgáló által alattomban azt izente Spingler és Skálitsnak, hogy este jöjjenek el s teljesítsék az ígértet. Válaszzenetük igendő volt s éjjel 11 órakor meg is jelentek s Gmainics Erzsébet kétszer is kijött hozzájuk, hogy férje még nem alszik, míg férje elaludván, ezt hírül adta nekik. Gmainics Erzsébet szolgálójával, kit magával hívott, kint maradt, míg Spingler és Skálits bementek s Barátot megfojtották.

A váradat közeledvén, a gyilkosok a hullát a házpallásra emelték fel, s a polya alá rejtették s 15-én hajnal előtt Berky Mihály pincéjébe vitték át, mely pincének kulcsa Gmainics Erzsébetnél volt s ott elásták.

Gmainics Erzsébet február 23-án Mura-Szerdahelyre ment férje testvérjéhez s kérdezte, hogy nem volt-e férje ott, mert 14-én korán reggel hazuról eltávozott s azóta nem jött haza.

Február 25-én a gyilkosok a petesházi majornál a Mura folyam partjára egy rongyos tárcát, melyben Barátnak 1869. év szept. 9-én kelt házassági szerződése is volt és véres papirdarabot helyeztek el, a vízbe pedig egy tarisznyát és kalapot dobtak a vélemények más irányba terelése céljából. Még az nap három egyén a lendvai járás szolgabírósgánál jelentést tett írásban ezen tárgyokról, melyeket a folyó partján megtaláltak. A felmerült gyanúkok alapján a szolgabírósga által Skálits kihallgatván, hosszas vonakodás után végtére előadta, hogy Barátné rábeszélése folytán Spinglerrel együtt Barátot megfojtották és hogy Berki pincéjébe elásták.

Mindjárt az ítélet kihirdetése után Boschán Gyula és Weisz Izidor védő ügyvédek védenekik nevében távirati uton küldötték el Ö Felségéhez a kérvényt a halálbüntetésnek életfogytiglan tartó fegyházbüntetésre való megváltoztatása tárgyában, de válasz nem jött.

A siralomházban. A sötétes szoba oldalfalánál egy kis asztal van elhelyezve fekete lepellel, közepén feszület, két gyertyával. Egy ágy, két szék és egy pad, ennyiből áll a szoba bútorszata. Egyik széken a halálra ítélt, vele szemben a lelkész foglal helyet. Spingler horvát nyelvű imakönyvből olvasgat és bűnbánatra készül. Különböleg megadással viseli sorsát s meg van győződve, hogy megérdemelte azt. A nő izgatottabb, sokkal jobban ragaszkodik az élethez. A lelkészek a királyi kegyelmet mint halovány reménységűt felemlítik ugyan nekik, de azért a halálra, melynek bekövetkezése sokkal valószínűbb, elkészítik őket. A nő délelőtt, Spingler délután részesül a bűnbánat szentségében.

Mindkettő végrendeletük. Spinglernek csak ruhája és takácsszerszáma van. A nő meglehetősen vagyonnal (állítólag 5—6000 frt értékben) bír. Általános örökösévé Kodba Márton alsó-lendvai hegyi lakos unoka bátyját tette. Több kisebb összeget hagy egyes kereszty gyermekeinek és rokonainak. 100—100 frtos alapítványt édes atyja és édes anyjéért évenként mondandó egy-egy öreg misére, 100 frtosat saját lelke üdvéért évenként mondandó öreg misére, 50 frtosat férje lelke üdvéért mondandó kis misére, mindezek az a-lendvai plebánia templomban mondandók s az alapok kezelése az ottani plebánosra bízatik. 100 frtos alapítványt tett a helybeli börtön kápolnában mondandó öreg misére. 200 forintot hagyott védő ügyvédjének, 100 frtot a börtönőröknek, 20 frtot a fegyházfelügyelőnek, 10 frtot a fegyházörmesternek.

A napot meglehetősen nyugodtsággal töltötték, lelkészek kevés pihenőt kivéve mindig mellettük voltak. Spingler kérte a lelkészt, hogy András nevű fivéréhez intézendő levélben nevében tőle, atyja, neje, férjéhez nővére és ennek gyermekeitől bocsánatot kérjen, hogy reájuk ily megbélyegző szegényt hozott.

Délután már készül a bitófa és a koporsók a megyeház udvarán, a fejszecsapások jól kivehetően behalatszanak, de nem tudják, hogy őket illetik s figyelmen kívül hagyják. Különös óhaját étel vagy ital iránt egyik sem fejezi ki, hanem belenyugszik alba, amit hoznak. A nő este bort kíván, 3 decit kap, majd imádkozik és sirdogál. Spingler lenyugszik, megúván a sok ülést.

Az akasztás. 26-án 1/8 órakor indul a küldöttség a peremetző esőben a vesztő helyre, a tágas börtön udvar északkeleti részén e célra szánt külön helyiségre, bekerítve magas falakkal. A két bitófa mögött áll Kozárek két pribékjével. Megkondul a börtönkápolna lélekharangja s elfojtott lélekzettel várják az ott levők a közelgő ítéletet. Előljő Spingler a lelkész s a fegyházfelügyelő karján, ingadozó, sőt majdnem roskatag léptekkel, teljesen megtörve, szeméit behunyva, közbe

szüntelen csókolja a feszületet, utána határozott léptekkel a nő a lelkész és a fegyházörmester által vezetve, szeméit körülhordozza, vad tekinteteket vet a bitófára; kezében imakönyve és zsebkendője.

Az ítélet felolvasása után a kiküldött Somogy bíró úr átadja az elítélteket Bessenvey kir. ügyész urnak, a ki a hóhérhoz fordul e szavakkal: „Hóhér átadom önnek Spingler Jánost, hogy a kimondott halálos ítéletet rajta végrehajtsa!“ A hóhér embereivel végzetes munkájához 8 óra 27 perckor hozzáfog, az elítelt „Bocsássanak meg a tekintetes urak“ szavakat alig mondhatta ki, már nyakán volt a kötél. A hóhér bámulatos gyorsasággal végezte munkáját s félperc múlva jelentette, hogy Spingler meghalt. Majd Gmainics Erzsébet adja át a kir. ügyész úr a hóhérnak, a ki siránkozva könyörgő hangon mehetsék meg életét. Ennél mástéperc múlva jelentette a hóhér, hogy meghalt. Sokkal szívósabb életereje volt. A kivégzés után Szabó Károly börtön-lelkész úr egy miatyánk és üdvözlötlet mondott a kiszendetek lelki üdvéért.

Dr. Mangin Károly törvényszéki, dr. Graner Adolf börtönorvos és dr. Isóó János gyakorló orvos urak 18 perc múlva constatálták, hogy a szív verése megszűnt, mely után még 45 percig maradtak függve a kivégzetek a bitófán s csak azután vették le s vitették a halottas szobába, hol a koporsók már készen voltak.

Végül megemlítjük, hogy a nő, kivégzetetésének reggelén végrendeletét részben megváltoztatta. Kodba Márton, kit végrendeletében örökösévé tett, nem jött meg. Eljött azonban meggyilkolt férjének testvére s a siralomházban meglátogatta, miért is a nő általános örökösévé pótvégrendeletében ezt tette.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

A zala-egerszegi Tektársaság 1884. augusztus hó 3-án a kaszaházi kertben tekeversenyyel egybekötött zártkörű táncmuláságot rendez. Kezdete d. u. 3 órakor. Belépti díj: személynként 50 kr. — tagok- és családjának fele. A versenyhez egy jegy ára 30 kr.

Az országos vörös kereszt zala-egerszegi fiókja 1884. évi július hó 22-én Svastits Benóné öngyűsége elnöklte alatt választmányi ülést tartott, melyen a rendes évi közgyűlés hatánapjául augusztus hó 10-ke tüzettett ki. — Ezen közgyűlés a kitzított napon délután három órakor fog a megyeház nagytermében megtartani. Tekintettel azon nemes és szép célra, melyet ezen az egész osztrák-magyar monarchiára kiterjedkedő egylet maga elé tűzött, kívánatos volna, hogy a nagy érdemű közönség a lehetőleg nagyobb érdeklődéssel viseltetnek ezen egylet iránt. — Választmányi határozott szerint a közgyűlésre külön meghívók nem fognak szétküldetni, hanem csak falragaszok által fog a n. é. közönség tudomására hozatni. — Az augusztus 10-iki közgyűlés tárgysorozata következőleg lett megállapítva: 1. Elnöki jelentés. 2. A pöntárnok jelentése az egylet vagyon állásáról. 3. Hét vál. tagnak választása. — Kisorsoltattak: Skublies Jenőné, Isóó Alajosné, Rosenberg Sándorné urhölgyek, továbbá Hajik István, Hollósy József és ifj. Thassy Lajos urak, Graner Jakabné urhölgy pedig a választmányi tagságról lemondott. —

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Ragyák István letenyei lakost és szolgabírói végrehajtót Sopron megye és Sopron sz. kir. város területére állami végrehajtóvá nevezte ki. —

Magyar nemesség adományozása. Ö felsége sambuchi lovag Bless Imre nyugalmazott őrnagy, zala-szt. mihályi lakosnak, valamint törvényes utódainak az ipar-és közügyek érdekében kifejtett hasznos működése elismeréséül a magyar nemesség adományozta.

Gyászhir. Hencz Károly, Festetics Tasziló gróf nyugalmazott tisztartója t. hó 16-án 76 éves korában végelgyengülésben Keszthelyen meghalt. A boldogulat t. hó 17-én nagy részvét mellett temették el. Béke poraira!

A keszthelyi önk. tűzoltó egyesület ügye egy hatalmas lépéssel haladt előre azáltal, hogy a város kegyura Festetics Tasziló gróf úr tekintettel arra, hogy a t. hó 12-én éjfél tájban kiütött tüzeset alkalmával az őrtanyától távol eső helyre a tűzoltók maguk kénytelenítették a fecskendőt huzni, miről a vész helyére az elsők közt odaérkezett gróf úr személyesen győződhetett meg, az egylet részére egy pár ló beszerzésére 500 frtot ajánlott volt, egyúttal a tüzeset alkalmával magukat kiüntetett tűzoltók részére 20 frtot kegyeskedett adományozni. Hol a legnemesebb intézménynek ily hatalmas támogatói vannak: ott az egyleti élet a legszebb virágzásnak indulhat. Mily jól esnek, ha egerszegi tűzoltó egyesületünknek is volna ily hathatós pártfogója!

A csáktornyai állami képezdénél a magas miniszterium által elrendelt magyar nyelvű póttanfolyamot f. hó 14-én nyitotta meg Samu József képezdési igazgató, mint a póttanfolyam vezetője. A megnyitás alkalmával 17 tanító iratkozott be. A póttanfolyam költségeinek fedezésére a miniszterium 4000 forintot volt kegyes utalványozni. —

Eljegyzés. Heinrich Adolf kis-czelli kereskedő legközelebb tartotta eljegyzését Schüeiger Dávid keszthelyi kereskedő kedves leányával Helen kisasszonnyal. —

A zala-egerszegi társaskör 1884 évi augusztus hó 2-án Rozenkrancz József kerti helyiségében saját könyvtára javára nyári mulatságot rendez. Kezdete 5 órakor. Belépti díj 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadhatnak s a „Zalamegye“ című lapban nyugtáztatni fognak. Kedvezőtlen idő esetén augusztus hó 9-én fog megtartani.

Cholera nostras-eset Tapolezán. Schöffner Gábor tapolezai lakos 75 éves egyén, balaton-szt.-györgvi szőlőjében étrendi hiba — nevezetesen barack s egyéb nem eléggé érett gyümölcsnek nagyobb mennyiségben élvezete következtében e hó 18-án hasmenést kapott, 19-én este Tapolezára szállítottatott és 20-án reggel, mikor orvosi segélyért folyamodott, már a cholera nostras tünetei

